

Bilag 1

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 4, stk. 2 og 3 affattes således:

»Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation som dyrlæge i henhold til § 5, stk. 1 eller 2, eller som har adgang til at udøve dyrlægegerning i henhold til bestemmelser fastsat i medfør af § 5, stk. 4.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp ikke kan fyldestgøres af de autoriserede dyrlæger, kan veterinærdirektoratet efter bemyndigelse fra landbrugsministeriet meddele veterinærstuderende, der opfylder nærmere af veterinærdirektoratet fastsatte studiekrav, midlertidig tilladelse til at bistå autoriserede dyrlæger under udøvelse af dyrlægegerning.«

§ 4

Stk. 2. Ret til at udøve dyrlægegerning og betegne sig som dyrlæge har kun den, der har modtaget autorisation i henhold til § 5, stk. 1.

Stk. 3. Såfremt behovet for dyrlægehjælp under større epizootier ikke kan fyldestgøres af de autoriserede dyrlæger, kan veterinærdirektoratet efter bemyndigelse fra landbrugsministeriet meddele veterinærstuderende, der gennem mindst et år har fulgt den kliniske undervisning, midlertidig tilladelse til i en autoriseret dyrlæges tjeneste at bistå ved bekæmpelsen af epizootien.

2. § 5 affattes således:

»§ 5. Veterinærdirektoratet meddeler efter begæring autorisation som dyrlæge til den, der har bestået veterinæreksamen ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole.

Stk. 2. Veterinærdirektoratet kan meddele personer, der i udlandet har gennemgået en

uddannelse, som kan sidestilles med den i stk. 1 nævnte uddannelse, autorisation som dyrlæge her i landet. Autorisationen kan gøres betinget af, at den pågældende forinden har fulgt undervisningen i visse fag ved Den kgl. Veterinær- og Landbohøjskole og eventuelt aflagt prøve i disse fag. I autorisationen kan fastsættes begrænsninger i den pågældendes udøvelse af dyrlægegerning, ligesom den kan tidsbegrænses.

Stk. 3. Den, der autoriseres som dyrlæge i medfør af stk. 1 eller 2, skal beherske det danske, svenske eller norske sprog samt aflægge et dyrlægeløfte, hvis ordlyd fastsættes af landbrugsministeren.

Stk. 4. Landbrugsministeren kan fastsætte sådanne bestemmelser om udøvelse af dyrlægegerning her i landet, som er nødvendige til gennemførelse af overenskomster om fælles nordisk arbejdsmarked for dyrlæger og direktiver vedtaget af De europæiske Fællesskaber.

Stk. 5. Veterinærdirektoratet kan efter erklæring fra Det veterinære Sundhedsråd og Retslægerådet nægte at meddele en dyrlæge autorisation, såfremt den pågældende må antages at være uegnet til at udøve dyrlægegerning på grund af varig eller med mellemrum indtrædende mangelfuld sjælstilstand, hvad enten denne skyldes sindssygdom, anden sjælelig svækkelse eller misbrug af alkohol, euforiserende stoffer o. lign. Autorisation kan endvidere nægtes under de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte omstændigheder.

Stk. 6. Landbrugsministeren fastsætter nærmere regler om fremgangsmåden ved meddelelse af autorisation.

Stk. 7. Veterinærdirektoratet offentliggør navnene på dyrlæger, der autoriseres.«